

Maila aurreratuaren kurrikulua

Mailaren definizioa

Maila aurreratuak Hizkuntzetarako Europako Erreferentzia Marko Bateratuko B2 gaitasun mailaren ezaugarriak izanen ditu.

Maila aurreratuaren xede nagusia da ikasleei gaitasuna ematea hizkuntza erraz eta eraginkortasunez erabiltzeko ohiko egoeretan eta berariazkoagoetan, kontzeptuen eta hizkuntzaren aldetik konplexuak diren ahozko eta idatzizko testuak ulertu, sortu eta tratatzea eskatzen dutenetan, hizkuntzaren aldaera estandarrean, hiztegi zabala erabiliz baina ez oso idiomatikoa, betiere gai orokorrez, gaur egungoez edo hiztunaren espezializazio eremukoez arituz.

Trebetasun bakoitzaren helburu orokorrak eta berariazkoak

A) Ahozkoaren ulermena

-Helburu orokorra

Edozein hizketa mota, bai aurrez aurreko elkarrizketak bai diskurtso erretransmitituak, bizitza pertsonalari, sozialari, akademikoari edo profesionalari buruzko ohiko edo ohiz kanpoko gaien inguruan.

Ulertzeko gaitasunean ondokoek soilik izan dezakete eragina: atzeko gehiegizko hotsak, diskurtsoaren egituratze desegokiak edo hizkuntzaren erabilera idiomatikoa.

Hizkuntzaren aldetik konplexua den diskurtso baten ideia nagusiak hartzen ditu, hizkuntzaren maila estandarrean ahoskatuz bai gai zehatzak bai abstraktuak.

Diskurtso luzeak eta argumentazioko lerro konplexuak ulertzea, gaia nahikoa ezaguna denean eta diskurtsoaren garapena berariazko markagailuekin errazten denean.

-Berariazko helburuak

1. Adierazpenak eta mezuak, abisuak eta jarraipen zehatzak ulertzea; gai zehatzei eta abstratuei buruzkoak eta hizkuntza estandarrean eta erritmo normalarekin emanak izanen dira.

2. Diskurtso eta hitzaldi luzeak ulertzea, bai eta argumentazio lerro konplexuei jarraitzea ere, gaia nahikoa ezaguna denean eta diskurtsoaren garapena berariazko markagailuekin errazten denean.

3. Hitzaldien, solasaldien eta txostenen ideia nagusiak ulertzea, bai eta hizkuntzaren aldetik konplexuak diren aurkezpen akademiko eta profesionaleko beste forma batzuk ere.
4. Hizkuntza estandarrean egiten diren irratiko dokumental gehienak eta grabatu edo erretransmititutako beste material batzuk ulertzea, eta hitz egiten duenaren gogo aldartea eta tonua identifikatzea.
5. Gaur egungo gaiei buruzkoak diren telebistako berri eta programa gehienak ulertzea.
6. Hizkuntza estandarrean egiten diren dokumentalak, zuzeneko elkarrizketak, eztabaida saioak, antzerki lanak eta film gehienak ulertzea.
7. Zehaztasunez ulertzea hizkuntza estandarreko elkarrizketetan eta transakzioetan zuzenean esaten zaiona, baita atzeko hotsa izanda ere.
8. Bere inguruan esaten denaren zati handi bat atzematea, ahalegin pixka batekin.
9. Bere espezialitateko gaiei buruzko eztabaidak ulertzea eta solaskideak nabarmentzen dituen ideiak zehaztasunez ulertzea.

B) Ahozko adierazpena eta elkarreragina

-Helburu orokorra

Deskribapen eta azalpen argi eta sistematikoak egitea, alderdi eta zehaztasun garrantzitsuak, solaskidearentzako eta komunikazio asmorako lagungarriak eta egokiak direnak, nabarmenduz. Elkarrizketetan arin eta bat-batean parte hartzea, hots, jatorrizko hitzunekin elkarreraginez arituz, ez batari ez besteari tentsiorik sortu gabe. Gertaera eta esperientzia batzuen garrantzi pertsonala nabarmentzea, ikuspuntuak argi adierazi eta defendatzea, azalpen eta argudio egokiak emanez.

-Berariazko helburuak

1. Ahozko adierazpena

1.1. Jendaurreko adierazpenak egitea gai orokor gehien inguruan, entzuleari tentsiorik edo eragozpenik ez sortzeko moduko argitasun, arintasun eta bat-batekotasunarekin.

1.2. Aldez aurretik prestatutako aurkezpenak argi eta zehatz egitea gai orokor edo espezialitateko gai askori buruz, gai bati buruzko ikuspuntuak azalduz, ikuspuntu zehatz baten aldeko edo kontrako arrazoiak emanez, zenbait aukeraren abantailak eta desabantailak erakutsiz, argudioak argi garatuz eta ideiak alderdi osagarriekin eta adibide argigarriekin zabaldu eta defendatuz, eta entzuleen galdera osagarri batzuei erantzutea, ez berari ez entzuleei tentsiorik ez sortzeko moduko arintasun eta bat-batekotasunarekin.

2. Ahozko elkarreragina

2.1. Elkarrizketa batean ekimena hartzea, ideiak zabaldu eta garatzea, dela laguntza gutxirekin, dela elkarrizketa egiten duenarengandik laguntza jasoz beharrezkoa izanez gero.

2.2. Aktiboki parte hartzea elkarrizketa eta eztabaida formaletan, laneko eztabaida eta bileretan, ohikoak izan ala ez, eta horietan gai edo arazo bat argi azaltzea, kausei eta ondorioei buruz hausnartuz eta ikuspegien abantaila eta desabantailak konparatuz, eta bere iritzia eta ikuspuntuak eskaini, azaldu eta defendatzea, bestelako proposamenak ebaluatzea, hipotesiak egin eta horiei erantzutea, zereginean aurrera egiten lagunduz eta beste pertsona batzuei parte hartzeko bidea emanez.

2.3. Aktiboki parte hartzea ohiko egoeretako elkarrizketa informaletan, iruzkinak eginez, bere ikuspuntuak argi azaldu eta defendatuz, bestelako proposamenak ebaluatuz, azalpen, argudio eta iruzkin egokiak emanez, hipotesiak eginez eta horiei erantzunez, hori guztia solaskideei ahalegin handia eskatu gabe.

C) Irakurriaren ulermena

-Helburu orokorra

Independentzia handi samarrarekin irakurtzea, irakurketaren estiloa eta abiadura testu eta xede desberdinetara egokituz eta erreferentzia iturri egokiak hautatuz, eta irakurketako hiztegi aktibo zabala izatea, nahiz eta maiz agertzen ez diren adierazpideekin eta lexiko espezializatuarekin zailtasunen bat izan.

-Berariazko helburuak

1. Jarraibide luze eta konplexu samarrak ulertzea, baldintzei eta ohartarazpenei buruzko zehaztasunak barne, atal zailak berriz irakur baditzake betiere.
2. Testu zabal eta konplexuetan laster bilatzea, zehaztasun garrantzitsuak aurkitzeko. Gai orokor askori buruzko albiste, artikulua eta txostenen edukia eta garrantzia laster identifikatzea.
3. Gutunak irakurtzea eta esanahi nagusia erraz atzematea.
4. Gaur egungo gaiei buruzko artikulua eta txostenak ulertzea, zeinetan egileek jarrera edo ikuspuntu zehatzak hartzen baitituzte.
5. Gaur egungo literatur prosa ulertzea, oso konplexua den hiztegia duenean izan ezik.

D) Idatzizko adierazpena eta elkarreragina

-Helburu orokorra

Testu argi eta zehatzak idaztea, solaskideari eta komunikazio asmoari egokituak, eta gai orokor askoren inguruan. Halaber, gai orokorreari buruzko ikuspuntu bat defendatzea, aukeren alde onak eta txarrak azalduz, edo zenbait iturritatik heldu diren informazio eta argudioak laburbilduz eta ebaluatuz.

-Berariazko helburuak

1. Idatzizko adierazpena

1.1. Argudio bat garatzen duten testuak idaztea, ikuspuntu jakin baten aldeko edo aurkako arrazoiak emanez eta aukera desberdinen alde onak eta txarrak azalduz.

1.2. Filmen, liburuen edo antzerki lanen aipamenak idaztea.

1.3. Gai ezagun bati buruz argitasunez egituratutako hitzaldi batean garrantzitsuak iruditzen zaizkion alderdiei buruzko oharak hartzea, nahiz eta hitzei berei begiratzeko joera izateagatik informazioaren bat galdu.

1.4. Testu bai faktualak bai fikziozkoak laburtzea, elkarren kontrako ikuspuntuei eta gai nagusiei buruzko iruzkinak egin eta aztertuz, eta iritziak, argudioak eta azterketak dituzten albisteen, elkarrizketen edo dokumentalen zati batzuk laburtzea, bai eta filmetako edo antzerki lanetako gertaeren trama eta sekuentzia ere.

2. Idatzizko elkarreragina

2.1. Gutunak idaztea, euskarri batean edo bestean, eta horietan albisteak eta ikuspuntuak eraginkortasunez adieraztea, emozio pixka bat helaraztea, gertaeren eta esperientzien garrantzi pertsonala nabarmentzea eta gutuna hartuko duenaren eta beste pertsona batzuen ikuspuntuak eta albisteak komentatzea.

Edukiak eta gaitasunak

Aurreko lerroaldean aipatu helburuak lortzeko, ikasleak garatu beharko dituen gaitasun partzialei dagozkie eduki hauek.

Edukiok, jarraian, atal berezietan azaltzen dira, nahiz eta benetako komunikazio egoeretan gaitasun partzial guztiak aldi berean erabiltzen diren. Horregatik, irakaskuntza eta ikaskuntza prozesuan, osotasun esanguratsu batean integratu beharko dira, trebetasun bakoitzerako proposatu diren helburuak abiaburutzat hartuta, halatan non ikasleak behar dituen gaitasun guztiak bereganatuko dituen, proposatutako komunikazio jarduera eta eginkizunen bitartez.

1. Gaitasun orokorrak

1.1. Eduki nozionalak

Ondoren datorren eduki nozionalen zerrendan oinarritzko kontzeptuak sartzen dira. Haietatik, dagozkien azpikategoriak aterako dira, mailarako eta hizkuntzarako behar diren hizkuntza adierazleekin.

1.1.1. Entitatea.

Entitateak adieraztea eta haien erreferentzia egitea; zehaztapenak, galdera erlatiboak, orokortzeak.

1.1.2. Propietateak.

a) Existentzia: izan / ez izan, presentzia / absentsia, prestasuna / prestasun eza.

b) Kopurua: zenbakiak (zenbakarriak, neurriak, kalkuluak), kopurua (osoa, partziala), gradua (zenbakitan graduatzea, kopuru mugagabeak, adjektiboan / adberbioan).

c) Nolakotasuna:

-Propietate fisikoak: forma, tenperatura, kolorea, materiala, konsistentzia, hezetasuna, ikusgarritasuna, ikusmena, propietate akustikoak, zaporea, usaina, adina, egoera ikusgarria.

-Propietate psikikoak: prozesu kognitibok, sentimenduak (txera, nahiago dena azaltzea, maitasuna, gorrotoa, zoriona, asebetetzea, esperantza, desilusioa, beldurra, kilikadura, haserrea), nahia (erabakiak, asmoak).

-Balorazioa: prezioa, balioa, kalitatea, estetika, onargarritasuna, egokitasuna, zuzentasuna, benetakotasuna, normaltasuna eta salbuespena, nahia (nahiagotasuna, esperantza) baliagarritasuna, garrantzia, beharra, aukera, gaitasuna, zailtasuna, arrakasta.

1.1.3. Erlazioak.

a) Espazioa (espazioan absolutuki eta erlatiboki kokatzea):

-Posizioa: egonean, tokia (mugatu gabea, mugatua, kanpoko / barnekoa, horizontala / bertikala) posizio erlatiboa (zehatza, hurbileko / urruneko inguruneari dagokionez, puntu kardinalei dagokienez), hurbiltasuna / urruntasuna.

-Mugimendua, norabidea: mugimendua eta tokialdatzea, mugimendua eta garraioa, mugimenduaren norabidea (horizontala, bertikala), xedea, norabidea, jatorria, bidea.

-Dimentsioak, neurriak: tamaina, luzera, azalera, bolumena, pisua.

b) Denbora (denboran barnako toki absolutua eta erlatiboa):

-Momentu puntuala, espazioa: segundoak, orduak, eguna, egunaren momentua, asteko eguna, jai eguna, hilabetea, urtaroa, data, etab.

-Denbora harremanak (lehenago, aldi berean, ondoren).

-Puntualitatea / inpuntualitatea.

-Iraupena, hasiera, iragaitza, bukaera, aldaketak, iraunkortasuna, abiada, maiztasuna, errepikatzea.

c) Egoerak, prozesuak eta jarduerak (aspektua, modalitatea, parte-hartzaileak eta haien harremanak).

d) Harreman logikoak (egoeren, prozesuen eta jardueren artean):

-Egintzaren, gertaeraren harremanak: egilea, objektua, hartzailea, tresna, modua.

-Predikazioa.

-Antzekotasun harremanak (identitatea, konparazioa, korrespondentzia, diferentzia).

-Jabetasuna: posesioa (jabea, jabetza, aldaketa), zatia, osotasuna.

-Konjuntzioa.

-Disjuntzioa.

-Barne-hartzea / kanpo-uztea

-Aurkakotasuna, mugatzea.

-Kausatasuna: kausa, jatorria, ondorioa, efektua, helburua.

-Baldintza.

-Dedukzioa, ondorioa.

1.2. Eduki eta gaitasun soziokulturalak

Maila aurreratuan garrantzi berezia du gaitasun soziokulturalak, zeren eta maila honetako ezaugarri nagusien artean aipatu behar da ikasleak aise mugitzen ahal direla diskurtso sozial batean, xede hizkuntzako hitzuneekin haiek nahi gabe dibertitu edo haiei eragozpenik sortu gabe erlazionatzen ahal direla, jatorrizko hizkuntzan izanen luketen jarrera ez dena izatera behartu gabe, eta era askotako egoeretan egokiro adierazteko gauza direla.

Gaitasun hauek maila aurreratuan izanen dute garapena zeharkako zereginen bitartez bultzatuko da, hots, xede hizkuntzan hitz egiten duten erkidegoetako alderdi soziologikoak, geografikoak, historikoak edo kulturalak bilduko dituzten zereginen bidez, alderdi horiek ikasleek benetako komunikazio egoeretan ulertu, sortu eta landu beharko dituzten benetako testuetan agertzen diren moduan. Honako alderdi hauek hartuko dira kontuan:

1.2.1. Eguneroko bizitza:

- Ordu-tegiak eta ohiturak.
- Lan praktikak.
- Aisia jarduerak.
- Festak.

1.2.2. Bizi baldintzak:

- Bizi mailak.
- Etxebizitza.
- Lana.
- Gizarte laguntza.

1.2.3. Kideen arteko harreman pertsonalak, gizarte egitura eta berdintasunezko harremanak:

- Sexuen artean.
- Familian.
- Belaunaldien artean.
- Laneko egoeretan.
- Agintariek eta administrazioarekin.
- Komunitatean.

-Talde politiko eta erjiliosoen artean.

1.2.4. Balioak, sinesmenak eta jarrerak:

-Gizarte klaseak.

-Lanbide taldeak.

-Eskualdeetako kulturak.

-Erakundeak.

-Historia eta tradizioak.

-Politika.

-Arteak

-Erljioa.

-Umorea.

1.2.5. Zinesia, proxemika eta paralinguistika alderdiak:

-Keinuak.

-Jarrerak.

-Aurpegi adierazpenak.

-Ikusizko kontaktua.

-Gorputz kontaktua.

-Hizkuntzaz kanpoko soinuak eta kualitate prosodikoak (ahots kualitatea, tonua, azentuazioa, bolumena).

1.2.6. Gizarte konbentzioak:

-Moduzkoak.

-Ohiturak.

-Jokaeraren gaineko konbentzio eta tabuak.

1.2.7. Errituzko jokaerak:

-Jokaera publikoak.

-Ospakizunak.

-Zeremonia eta praktika sozial eta erlijiosoak.

1.2.8. Oinarrizko geografia:

-Klima eta ingurumena.

-Hizkuntza horretan hitz egiten duten herrialde nagusiak eta hiri ezagunak. Geografiak hizkuntzan duen eragina: hizkuntzaren aldaerei buruzko oinarrizko sarrera.

Aipatu diren eduki guztietan genero azterketa sartu beharko da, ikastaroetan parte hartzen duten pertsona guztiek emakume eta gizonen artean kultura honetan eta beste batzuetan izaten diren desberdintasun egoeren aurrean sentsibilizazio, gogoeta eta kontzientziazio handiagoa izan dezaten.

2. Komunikazio gaitasunak

2.1. Hizkuntza gaitasunak

Maila honetan ikasleak deskribapen argiak egiteko, ikuspuntuak adierazteko eta argumentuak garatzeko beharrezkoak diren hizkuntza elementuak bereganatuak ditu, zeregin horretan perpaus konplexu batzuk erabiltzeko gauza da, eta ez zaio asko nabaritzen behar dituen hitzak bilatzen aritzen dela.

2.1.1. Eduki lexiko-semantikoak.

Maila honetan ikasleak hiztegi zabala du bere espezialitateko gaien eta gai orokorragoen inguruan. Formulazioa aldatzen badaki errepikapen asko ez egiteko, baina lexikoan dituen hutsuneek oraindik ere duda-muda eta itzulinguak sortzen dizkiote.

Zehaztasun lexikal handia du gehienetan, nahiz eta nahasteren bat izan edo akatsen bat egin hitzak hautatzean, baina betiere komunikazioari oztoporik sortu gabe.

Hitz errepertorioak eta hiztegi hori behar bezala erabiltzea (produkzioa eta ulermena) maila honetarako zehaztu diren helburuek aipatzen dituzten testuinguruetan. Errepertorio horiek honako arloak kontuan hartuta garatuko dira:

- a) Identifikazio pertsonala: eremu pertsonal eta publikoan jokatzeko behar diren datu pertsonalak, hain zuzen ere eguneroko bizitzako egoeretan, adiskideekin eta atzerriko herrietara egindako turismo bisitetan behar direnak.
- b) Etxebizitza, etxea eta ingurua: etxea, hiria, landa, herrialdea.
- c) Eguneroko bizitzako jarduerak: eguneroko errutina, ordutegiak, lanak eta lanbideak, askotariko jarduerak.

- d) Denbora libre eta aisia: zaletasunak, jokoak eta kirola, txangoak, jarduera kulturalak, irratia eta telebista, prentsa idatzia, festak, jatetxeak, tabernak, estadioak.
- e) Bidaiak: garraioak: geltokiak, aireportuak, landa, hondartza, mendia, turismoa, oporrak.
- f) Giza eta gizarte harremanak: familia, adiskideak, elkarretaratzeak.
- g) Osasuna eta gorputzaren zainketa: ajeak, istripuak, kontsultak.
- h) Hezkuntza eta prestakuntza.
- i) Erosketak eta merkataritza jarduerak: dendak, biltegiak, merkatuak, bankuak.
- j) Elikadura: dietak, tokiko janaria, janari osasuntsua, zabor jana.
- k) Ondasun eta zerbitzuak: garraioak, osasuna eta abar.
- l) Hizkuntza: ikasten den hizkuntzak munduaren testuinguruan zer toki hartzen duen.
- m) Komunikazioa: telefonoa, gutunak, posta elektronikoa, Internet.
- n) Klima, eguratseko baldintzak eta ingurumena: urtaroak, eguratseko fenomenoak, tenperatura.
- ñ) Zientzia eta teknologia.
- o) Politika eta gizarte.
- p) Genero berdintasuna eta zuzentasuna.

2.1.2. Gramatikako edukiak (2. eranskinean).

2.1.3. Ortografiako edukiak (2. eranskinean).

2.1.4. Fonologiako edukiak (2. eranskinean).

2.2. Gaitasun soziolinguistikoak

Hizkuntzaren erabilera ardatz duen hurbilketa batean nahitaez ikertu behar da hizkuntzaren dimentsio soziala. Ikasleek hainbat gaitasun soziolinguistiko bereganatu beharko dituzte, kasuko mailan behar adinako trebeziarekin komunikatu ahal izateko. Gaitasun horien artean gizarte harremanetako hizkuntza markatzaileak ezagutu, bereizi eta, hala behar bada, erabiltzea dago: tratamendu formulak, agurrak, gizalege arauak, herri esapideak (atsotitzak, modismoak ...) eta erregistroa (formala, informala, familiakoa, lagun artekoa ...) dialektoak eta azentuak.

Maila aurreratuan, ikasleak gaitasun hori garatu behar du arau soziolinguistiko askoren jabe egiteko eta egoera desberdinetan egokiro erlazionatu ahal izateko, adierazpenak

sineste sendoz, argitasunez eta adeitasunez egiteko gauza izan dadin bai erregistro formalean bai informalean.

2.3. Gaitasun pragmatikoak

2.3.1. Eduki funtzionalak.

a) Ezagutza, iritzia, sinesmena eta aierua aditzera ematearekin lotura duten funtzioak edo mintza-egintzak: baieztatzea; iragartzea; ohar gehigarriak egitea; baietz ezatea; egozte; sailkatzea; gertaera baten egiazkotasuna berrestea; aieruz aritzea; berrestea; deskribatzea; ezeztatzea; bat ez etortzea; adostasuna eta desadostasuna adieraztea; ez jakitea, zalantza, eszeptizismoa eta iritza bat adieraztea; hipotesiak egitea; zerbait identifikatzea eta nork bere burua identifikatzea; informatzea; eragozpena adieraztea; auresatea; kontra egitea; zuzentzea; ihardestea; suposatzea.

b) Eskaintzarekin, asmoarekin, borondatearekin eta erabakiarekin lotura duten funtzio edo mintza-egintza konpromisiboak: bat etorri; onartu; baimendu; zerbait egiteko asmoa edo nahia adierazi; gonbidatu; zin egin; zerbait egiteko ezetza eman; zerbait eskaini; laguntza eskaini; zerbait egiteko nork bere burua eskaini; promes egin; atzera egin.

c) Funtzio edo mintza-egintza direktiboak, zeinen helburua hartzaileak zerbait egitea ala ez egitea den, hori beste mintza-egintza bat izan nahiz bestelako egintza bat: aholku ematea; ohartaraztea; abisatzea; mehatxatzea; animatzea; ahalmena ematea; jarraibideak ematea; baimena ematea; eskatzea; ukatzea; gogogabetzea; ez onartzea; norbait zerbait egitetik salbuestea; asmoa kentzea; galdatzea; ikaratzea; agintzea; zerbait, laguntza, berrespena, aholkua, informazioa, jarraibideak, iritzia, baimena edo norbaitek zerbait egin dezala eskatzea; norbaiti baimena ukatzea; gogotzea; norbait norbaiten edo zerbaiten kontra jakinaren gainean jartzea; debekatzea; proposatzea; erreklamatztea; gomendatzea; norbaiti zerbait gogoraraztea; murriztea; eskaera egitea; iradokitzea; erregutzea.

d) Gizarte harremana ezarri edo mantentzea eta beste pertsonen gaineko jarrerak adieraztea helburu duten funtzioak edo mintza-egintzak, fatikoak eta elkartasunezkoak: gonbit bat onartu eta ezetza esatea; eskertzea; arreta erakartzea; errukia izatea; ongi etorria ematea; agur esatea; dolumina adieraztea; zoriontzea; konplimenduak egitea; iraintzea; norbaitez edo zerbaitez interesatzea; gonbidatzea; barkamena eskatzea; nork bere burua edo beste norbait aurkeztea; errefusatztea; agur egitea.

e) Funtzio edo mintza-egintza espresiboak, egoera jakin batzuen aurrean jarrerak edo sentimenduak adierazten dituztenak: zerbait leporatzea; mirespena, poza edo zoriontasuna, norbait gogoko izatea eta harenganako sinpatia, onespena eta desonespena, konfiantza eta konfiantzarik eza, desengainua, interesik eza eta interesa, arbuioa, nahigabea, mina, zalantza, eszeptizismoa, itxaropena eta itxaropen eza, estimua, asegabatasuna, zerbait gogokoago izatea, etsipena, asebetetzea, ezustea, beldura edo tristura adieraztea; defendatzea; errugabetzea; damu izatea; aurpegiratzea.

2.3.2. Eduki eta gaitasun diskurtsiboak.

Hizkuntzaren erabilera ardatz duen hurbilketa batean nahitaezkoa da testua hartzea komunikazio unitate gutxienezkotzat. Testu bat komunikazioaren aldetik baliagarria izan bada, koherentea izan behar du produzitzen den edo interpretatzen den testuinguruarekiko, eta barne kohesio edo antolamendua eduki behar du ulermena errazagoa izateko eta zer komunikazio dinamikaren barrenean garatzen den islatzeko.

Ikasleek, beraz, behar diren diskurtso gaitasunak bereganatu beharko dituzte, testuak koherentziari eta kohesioari begira produzitzeko gauza izan daitezen.

2.3.2.1. Testu koherentzia: testua komunikazio egoerari egokitzea:

-Testu mota eta testu era.

-Hizkuntza aldaera.

-Erregistroa.

-Gai. Hurbilketa eta edukia: hitzak, egitura sintaktikoak eta eduki garrantzitsuena hautatzea.

-Espazioaren eta denboraren testuingurua: espazioaren erreferentzia eta denboraren erreferentzia.

2.3.2.2. Testu kohesioa: testuaren barne antolamendua: testu unitatearen hasiera, garapena eta bukaera:

-Diskurtsoaren hasiera: hasiera mekanismoak (kontaktu hartzea eta abar); gaia sartzea; tematizazioa.

-Diskurtsoaren garapena:

Gaiaren garapena:

.Gaiari eustea: korreferentzia (artikulua, izenordainak, erakusleak erabiltzea; aditz denboren komunztadura); elipsia; errepikapena (oihartzun lexikoa; sinonimoak, antonimoak, hiperonimoak, hiponimoak, eremu lexikoak); birformulazioa; enfasia.

.Gaia zabaltzea: adibideak jartzea; errefortzua; kontrastea; azpigaiak sartzea.

Gaiaren aldaketa: digresioa; gaia berreskuratzea.

-Diskurtsoaren bukaera: laburpena / laburbiltzea, testu bukaera adieraztea eta testua bukatzea.

-Ahozko diskurtsoari eutsi eta segitzea: hitz txanda hartu, eutsi eta uztea. Laguntzea, ulertu duzula adieraztea, argibideak eskatzea eta abar. Intonazioa, ahozko testuari kohesioa emateko baliabide: Intonazio patroiak nola erabili.

-Puntuazioa, testu idatziari kohesioa emateko baliabide: puntuazio zeinuak nola erabili.

2.3.2.3. Testu tipologia.

-Idatzizko testu hartzaileak:

Postalak, gutun pertsonalak eta posta elektronikoa.

Ohar pertsonalak.

Gonbitak.

Zorionak.

Iragarkiak.

Informazio foiletoak eta merkataritza foiletoak.

Sukalde errezetak. Kartak eta menuak.

Prentsako artikuluak.

Aisiako agenda eta ikuskizun iragarkiak.

Horoskopoa.

Denbora-pasak.

Elkarrizketak.

Kantuak.

Testu literarioak: ipuinak, narrazio laburrak, alegiak, olerkiak.

Irakasleek prestatutako materiala.

Webguneak.

Jarraibideak.

-Ahozko testu hartzaileak:

Ahozko testuak, irratikoak, megafoniazkoak eta grabatuak (erantzungailuak).

Irakasleen eta ikasleen gainerakoen azalpenak.

Eremu pertsonaleko solasak.

Toki publikoetako solasak: dendak, medikuaren kontsultak, informazio guneak ..

Gertaerak, ohiturak, prozesuak kontatzea ...

Jarraibideak.

Debateak eta eztabaidak.

Elkarrizketa laburrak.

Inkestak.

Iragarkiak.

Berriak.

Lehiaketak.

Marrazki bizidunak.

Kantuak.

-Testu produktibo idatziak:

Postalak, gutun pertsonalak eta posta elektronikoa.

Ohar eta apunte pertsonalak.

Gonbitak.

Zorionak.

Iragarki txikiak.

Informazio kartelak.

Jarraibideak.

Objektu, toki eta pertsonak deskribatzea.

Gertaerak, ohiturak, prozesuak kontatzea ...

Datu pertsonalak eskatzen dituzten eskabide eta inprimaki errazak.

-Ahozko testu produktiboak.

Eremu pertsonaleko solasak.

Toki publikoetako solasak: dendak, medikuaren kontsulta, informazio guneak ...

Gertaerak, ohiturak, prozesuak kontatzea ...

Objektuak, tokiak eta pertsonak deskribatzea.

Jarraibideak.

Metodologia

Hizkuntza, gure ikuspuntutik begiratuta, "gizarte elkarreragineko" hainbat egoeratan komunikatzeko balio duen sistema da; egoera horietan hizkuntza sistema hori modu esanguratsuan eta testuinguruarekiko egokian erabiltzen da, hainbat ataza aurrera eramateko. "Ekintzara begirako hurbilketa" hau, Hizkuntzetarako Europako Marko Bateratuak biltzen duena, izanen da hizkuntzak ikasi eta irakasteko erabiliko den metodologiaren ardatza. Ikasketa hori oinarritzeko, berariazko helburuak abiaburutzat hartuta diseinatutako atazak erabiliko dira. Ataza horiek egiteko, ikasleek plangintza, gauzate, kontrol eta konpontze estrategiak erabiltzen ikasi beharko dute, eta bai diskurtso prozedurak eta ezagupen formalak ere, komunikazio egoeretarako egokiak diren testuak ulertu eta produzitzeko gauza izan daitezten.

Atazek, eta haiekin lotura duten jarduera guztiek, ikaslea eta haren jarduna hartuko dituzte ardatz nagusitzat. Irakaslearen papera funtsean aurkezlearena izanen da, jardueraren bultzatzaile eta ebaluatzailearena, eta hizkuntzaren erabilera egokia gehiago balioetsiko du hizkuntzaren sistema teorikoa eta zuzentasun formal hutsa baino. Erabiliko dugun metodologiak, bada, ikasleari ataza horiek eraginkortasunez gauzatzeko behar dituen gaitasunak eta trebetasunak emanen dizkio.

Eduki mota desberdinak modu integratuan aurkeztuko zaizkio ikasleari, ulermen, adierazpen, elkarreragin edo bitartekotzako komunikazio atazen barrenean edo haien konbinazioen barrenean.

Hizkuntza hutseko edukiak komunikaziorako bide dira. Gramatikaren eta lexikoaren ikaskuntza helburu horretarako tresna da, ahal den neurrian arauen induzitzea erabiliz.

Gramatika gaitasunak ebaluatzeko, komunikazio errealeko eta testuinguru batean jarritako egoerak erabiliko dira beti. Hutsak tarteko hizkuntza bezala onartzen dira, eta sistematikoak direnean baizik ez dira kontuan hartuko edo komunikazioari traba egiten diotenean: hutsak aztertzeak ikasleak bere jardunaren gainean gogoeta egin eta hobetzeko balio du.

Gaitasun soziokulturalak garatzeko, beti atazen bidez bereganatu beharko dituzte. Ataza horietan benetako materialak erabiliko dira, ikasleek ikasten duten hizkuntzaren kulturako ohitura eta ezaugarriekin kontaktu zuzena eduki dezaten.

Ikasleek berezko gaitasunak ez ezik, autoformaziorako behar diren ikaskuntza estrategiak ere garatu beharko dituzte.

Hizkuntzaren erabilera egokia bultzatzeko irakasleek hainbat ikaskuntza esperientzia aurkeztuko dituzte. Horietan:

- Ikasten den hizkuntza mintzatzen den kulturenganako interesa eta sentsibilitatea sustatuko dira.
- Ikasleak komunikatzeko bere buruarengan behar duen konfiantza bultzatuko da.

-Ikasgelan ikasteko motibazioa handituko da eta

-Nork bere kabuz ikasteko gaitasuna garatuko.

Ebaluazioa

Ikasleak maila honi dagozkion gaitasunak lortu dituela joko da, trebetasun bakoitzerako 2. atalean azaldu diren helburu orokor zein berariazkoak erdietsi dituenean. Zehetasun gehiago izateko, begiratu hemen:

Especificaciones de las pruebas certificativas de Nivel Básico, Nivel Intermedio Nivel Avanzado: [Resolución 291/2011, de 29 de junio. \(BON nº 157, de 9 agosto 2011\)](#) modificada por [resolución 60/2013, de 18 de febrero \(BON del 8 de marzo de 2013\)](#).

24/2014 EBAZPENAK, otsailaren 7koak, ekainaren 29ko 291/2011 Ebazpenaren bidez onetsitako oinarrizko mailako, erdi mailako eta maila aurreratuko zehaztapenak aldatzen ditu. (BON nº 53, de 18 de marzo de 2014)

Honen arabera, azterketak lau zati bereizi ditu:

MAILA	IRAKURRIAREN ULERMENA			ENTZUNAREN ULERMENA		
	Punt.	Gutxien.	Denbora	Punt.	Gutxien.	Denbora
Oinarrizkoa	15	%60 (9 p)	40'	15	%60 (9 p)	25'
T Mailakoa	15	%60 (9 p)	45'	15	%60 (9 p)	30'
Aurreratua	20	%60 (12 p)	1h	20	%60 (12 p)	45'
C1	15	%60 (9 p)	1h 15'	15	%60 (9 p)	45'
MAILA	IDATZIZKO ADIERAZPENA			AHOZKO ADIERAZPENA		
	Punt.	Gutxien.	Denbora	Punt.	Gutxien.	Denbora
Oinarrizkoa	20	%60 (12 p)	1h	20	%60 (12 p)	15' (bi izangaiak)
T Mailakoa	20	%60 (12 p)	1h 15'	20	%60 (12 p)	20' (bi izangaiak)
Aurreratua	20	%60 (12 p)	1h 45'	20	%60 (12 p)	25' (bi izangaiak)
C1	20	%60 (12 p)	2 h	20	%60 (12 p)	30' (hiru izangaiak) 25' (bi izangaiak)

2. ERANSKINA

Euskara

1. Gramatikako edukiak (1. eranskinetik 2.1.2. puntuaren garapena)

1.1. Izen sintagma.

1.1.1. Gunea: substantiboa eta izenordaina.

-Substantiboa:

.Motak: arruntak / bereziak; zenbakarriak / zenbakaitzak; bizidunak / bizigabeak.

.Generoa: oposizio lexikoarekin (*gizon / emakume*); bi sexuak adierazteko izen elkartuak erabiltzea (*anai-arrebak, aiton-amonak*).

.Numeroa: singularra; plurala / plural hurbila (*guztioak, ikasleok*); mugagabea. Mugagabearen erabilerak.

.Kasua: kasu gramatikalak (absolutiboa, partitiboa, ergatiboa eta datiboa) singular / pluralean, mugagabea eta bukaera bokala, -a organikoa, kontsonantea eta diptongoa duten hitzetan.

.Gradua: positibo absolutua (*etxe*) eta erlatiboa (*etxetxo, etxetzar*).

-Izenordainak.

.Pertsonalak: neutroak (*ni*) eta indartuak (*neu*).

.Posesiboak: neutroak (*nirea*) eta indartuak (*neurea*).

.Bihurkariak: noren + burua. Era honetako adierazpideen balio bihurkaria: *berekiko, bere artean, bere golkorako, bere baitan*.

.Erakusleak: neutroak (*hau, hori, hura*) eta indartuak (*hauxe, horixe, huraxe / berau, berori, bera*).

.Mugagabeak: (*inor/norbait/edonor; ezer (deus), zerbait, edozer*).

.Galdetzaileak / harridurazkoak: (*nor, zer*).

.Elkarkariak: *elkar, bata bestea*.

1.1.2. Gunearen aldaketa eta osaketa.

-Eratorpena (aurrizkiak: *desberdintasun, ezberdintasun*; atzizkiak: *hizkuntza*).

-Hitz-elkarketa (*seme-alabak, jarleku, kale garbitzaile*).

-Determinatzaileak.

.Artikuluak: mugatua eta mugagabea.

.Erakusleak: neutroak (*hau, hori, hura*) eta indartuak (*hauxe, horixe, huraxe / berau, berori, bera*).

.Zenbatzaileak: mugatuak (kardinalak, ordinalak, zatikiak, ehunekoak, atzizkidun banatzaileak: -na (*vana*), -ko (*bakoitzeko, eguneko*)), mugagabeak (*zenbat, batzuk, zenbait, asko ...*) eta orokorrak (*dena, guztia, oso, bete, oro*).

.Aposizioa: ez-murrizgarria (*Iruñea, Nafarroako hiriburua, handitzen ari da*) eta murrizgarria (*Bidasoa ibaia*).

.Sintagmen bidezko osagarria Noren kasuan (*mutilaren baloia*) eta Nongo kasuan (*hitzeko gizona, indar handiko pertsona, atzoko ogia*).

.Postposizio sintagma baten bidezko osagarria (*mahai gainean*).

.Erlatibozko perpausaren bidezko osagarria (-e)n, -tako / -(r)iko).

1.1.3. Osagaien tokia eta aditzarekiko komunztadura fenomenoak: (Det.+) (SAdj.+) (Erlatibozko perpausa+) N (+SAdj.)(+Det.).

1.2. Adjektibo sintagma.

1.2.1. Gunea: adjektiboa.

-Numeroa: singularra / plurala.

-Generoa: kasu bereziak (*tontoa / tuntuna*).

-Kasua: edutezko genitiboa (Noren) eta toki genitiboa (Nongo) singular / pluralean, mugagabean eta bukaera bokalean, -<a> organikoa, kontsonantea eta diptongoa duten hitzetan.

-Gradua.

.Positibo absolutua (*lodi*) eta erlatiboa (*lodikote*).

.Konparatiboa eta superlatiboa (-ago, -egi, -en).

1.2.2. Gunearen aldaketa eta osaketa:

-Genitiboaren elipsia (*urte amaiera*).

-Adjektibo elkartu eta eratorriak (*sudur-luze, ulerterraz, goiztiar*).

-Zenbatzaileak adjektiboaren ezker zein eskuinetara (*hagitz polita, txiki samarra*).

-Marka fonetikoak: *xuhur, pollitta, goxo, txuri, edder*.

-Errepikatzea (*txiki-txikia*).

1.2.3. Osagaien tokia: (Modifikatzailea+) N (+Modifikatzailea) + Artikulua: (*oso polita; alfer samarra*).

1.3. Aditz sintagma.

1.3.1. Gunea: aditza.

-Sailkapena.

.Aditz jokatuak.

Sintetikoak: Nor sistema (egon, joan, etorri, ibili, etzan); Nor-nori (egon, joan, etorri, ibili); Nor-nork (eduki, ekarri, eramán, erabili, jakin, esan *io, ihardun, irudi, iraun). Nor-nori-nork (iritzi).

Konposatuak edo perifrastikoak: Nor; Nor-nori; Nor-nork; Nor-nori-nork sistemak eta inbertsonalak.

.Aditz jokatu gabeak.

Partizipioak: -Ø, -ta, -(r)ik.

Nominalizazioa: -t(z)ea, -t(z)eak, -t(z)erik, -t(z)en, -t(z)eari ...

Gerundioa: -t(z)en, -z, -ta / -(r)ik, -la(rik), -ka.

-Aspektua.

.Aspektu bukaerarik gabe (-Ø); burutua (-tu) eta aspektu burutua adierazteko beste baliabide batzuk (ikusita daukat / ikusita nago, ikusia dut / ikusia naiz, egin izan dut).

.Ez-burutua (-t(z)en), geroaldia (-tuko) eta geroaldia adierazteko beste baliabide batzuk (joan behar dut, hastera doa, etortzekoa da/ egitekoa nuen); puntuala (noa, egiten ari naiz).

-Denbora.

.Orainaldia, lehenaldia eta geroaldia.

-Modua.

.Indikatiboa: Nor; Nor-nori; Nor-nork; Nor-nori-nork.

.Ahalera errealá, hipotetikoa eta irrealá -ke modu markarekin: Nor; Nor-nori; Nor-nork; Nor-nori-nork.

.Subjuntiboa: Nor; Nor-nori; Nor-nork; Nor-nori-nork.

.Agintera aditz sintetikoetan (egon, etorri, joan, ibili); aditz perifrastikoetan: Nor; Nor-nork; Nor-nori-nork.

.Modua adierazteko beste forma batzuk.

Perifrasien, aditz lokuzioen, adverbioen, adverbio lokuzioen bitartez.

Beharra: behar izan, ezinbestekoa, nahitaezkoa da ... -t(z)ea.

Betebeharra: behar izan, -t(z)era behartu, -arazi; adverbio lokuzioak (*Zutik denok!, alde hemendik!*), forma inbertsonalak (*Hau ez da ukitzen!, Kontuz, bultzatu gabe*).

Gaitasuna, posibilitatea eta baimena: ahal izan, ezin izan, -t(z)eko gai izan, -t(z)ea izan, joatea dauka/ez dauka joaterik.

Debekua: debekaturik dago ... -t(z)ea, ezin izan.

Probabilitatea: honezkero (*Goiz abiatu da eta honezkero Madrilen da*).

Asmoa: behar izan, nahi izan, -t(z)ekoa izan, -t(z)ekotan egon/izan.

Suposizioa: geroaldikoa (*Non da Jon? Bere anaiak jakingo du.*), (*Ahaztuko zitzaion, ahaztu egingo zitzaion, agian, beharbada*).

1.3.2. Gunearen aldaketa eta osaketa.

-Aditz lokuzioak, moduzko partikulak (omen, ote, ohi).

-Sintagmako osagaien tokia.

.Galde-perpausetan: izenordain galdetzailea + aditza.

.Ezezko perpausetan:

Aditz sintetikoak: (IS) + ez + A + (IS).

Aditz konposatuak: (IS) + ez + laguntzailea + (IS) + erroa.

1.4. Adverbio sintagma.

1.4.1. Gunea: adverbioa.

-Sailkapen formala.

.Bakunak (*atzo*).

.Eratorriak (atzizkiak: -oro (-ero) -ki, -ka, -ro, -ik, -la). Elkartuak (*herenegun...*).

-Sailkapen semantikoa.

.Denbora eta leku aditzondoak.

.Modu- eta maila-aditzondoak (*ondo, honela, oso, nahiko, samar...*).

.Hiztunaren jarrera adierazten duten aditzondoak.

.Iritzia eta ustea adierazten duten aditzondoak: *ustez, nik uste, nire iritziz, dirudienez, antza (denez), itxura (denez), nonbait.*

.Ziurtasuna eta ziurtasunik eza adierazten duten aditzondoak: *jakina, noski, badaezpada (ere).*

.Agiantasun aditzondoak: *agian, beharbada.*

-Kasuaren araberako sailkapena.

.Inesiboa (non/norengan), adlatibo helburuzkoa eta hurbilduzkoa (nora(ntz)/norengana(ntz)), adlatibo terminala (noraino/norenganaino), adlatibo destinatiboa (norako/norenganako), ablatiboa (nondik/norengandik), destinatiboa, soziatiboa, motibatiboa, instrumentala eta prolatiboa. Denak singular eta pluralean, mugagabea eta bukaera bokala, -a organikoa, kontsonantea eta diptongoa duten hitzetan.

-Adberbio lokuzioak (*batez ere, noizean behin, bat-batean, lehenengo eta behin...*).

1.4.2. Gunearen aldaketa.

-Errepikatzea (*zabal-zabalik, plisti-plasta...*).

1.5. Sintagma postposizionala.

1.5.1. Gunea.

-Postposizioak kasu hauekin:

.Absolutua edo partitiboa.

.Genitiboa.

.Datiboa.

.Instrumentala.

.Inesiboa.

.Ablatiboa.

.Adlatiboa.

1.5.2. Gunearen aldaketa eta osaketa.

-Koordinazioa: *Trafikoa erraztearen alde ala kontra zaude?*

-Lexikalizazioa: *mahainguru, jendeaurreko, axolagabe...*

-Adjektibizazioa: *beharren araberako eskakizunak.*

1.5.3. Sintagmako osagaien tokia: (kasua +) postposizioa (+kasua).

1.6. Perpauis bakuna.

1.6.1. Perpauis motak.

-Adierazpen-perpauisak: baiezkoa eta ezezkoa.

-Galde-perpauisak.

.Erabatekoa *ezta* partikularekin.

.Partziala.

.Hautakariak *ala* partikularekin.

-Harridurazko perpauisak, bai, erakusleak, ze(r), zein, nolako/zelako eta interjekzioak erabiliz.

-Aginte-perpauisak.

1.6.2. Komunztadura fenomenoak.

-Aditzarekin pertsonan eta numeroan komunztatzen duten osagaien elipsia.

-Aditz komunztadura bereziak (begiratu, deitu, jarraitu, utzi ...).

1.6.3. Perpauisaren osagaien tokia.

-Galdegaia. Mintzagaia eta Iruzkina.

1.7. Perpauis elkartuak: harreman logikoen adierazpena.

1.7.1. Juntadura.

-Kopulatiboak: "*eta*" emendiozko juntagailua. Proposizioen artean eta sintagmen artean. Ondorioak deklinabidean (*Josuri eta Begori / Josu eta Begori*), eta aditzarekin duen komunztaduran.

-Alborakuntza (emendiozkoa, hautakaritzakoa, aurkaritzakoa, kausazkoa): *ez ... ez ...; bai ... bai ...; ... -la ... -la; nahiz ... nahiz ...; zein ... zein ...; hala ... nola ...; ez ezik ... ere; ez bakarrik ... ere; bata ... bestea ...; alde batetik ... bestetik ...; nolako ... halako ...; zer ikusi, hura ikasi.*

-Hautakariak: *ala, edo, edota, nahiz, zein* hautakaritzako juntagailuak. Aditzarekin duen komunztadura.

-Aurkariak: *baina, baizik (eta), baino* aurkaritzako juntagailuak.

1.7.2. Mendeko perpausak.

-Substantiboak edo konpletiboak: -(e)la, -(e)nik. Substantiboaren modifikatzailearen funtzioa (gaizki dagoelako susmoa dut), nominalizazioa (-t(z)ea, -t(z)eko...); zehar galderak: -(e)n, -(e)n ala ez; partizipioarekin (ez dakit zer egin, ez daukagu zer eginik, ez duzu zertan etorri(rik)). Zehar galderaren balioa duten lokuzioak (zer denik ere ez!, beldur naiz galduko ez ote den, ama noiz etorriko zain nago).

-Adjektibozkoak edo erlatiboak: forma flexiboak +(e)n; partizipioa + -tako/-riko; zein(a) ... bait-/-(e)n.

-Adberbiozkoak edo zirkunstantzialak.

.Xedea: -t(z)era, -t(z)eko, -t(z)eko asmotan, -t(z)ekotan, -t(z)eagatik, -t(z)earren.

.Kausa: -(e)lako, eta, bait-, -(e)nez (gero), -(e)la eta, zeren (eta), -t(z)eagatik, -t(z)earren.

.Baldintza: baldintza erreala, hipotetikoa, irrealia.

Aditz jokatu perifrastiko eta sintetikoekin: (Baldin) ba + aditzen forma flexiboak: Nor; Nor-nori; Nor-nork; Nor-nori-nork.

Adizki jokatu gabeekin: Partizipioa + z + gero; partizipioa ezik (ezean); -t(z)ekotan.

.Kontzesioa.

Adizki jokatuekin: -n arren, nahiz eta -n, ba... ere, -la(rik) ere.

Adizki jokatu gabeekin: partizipioa + arren, nahiz eta partizipioa, partizipioa + agatik (ere), partizipioa + ta ere/-rik ere.

Kontzesioa adierazteko beste modu batzuk: *datorrena datorrela, euria euri, euria gora- behera, kosta ahala kosta.*

.Konparazioa.

Nolakotasuna: (-n) bezain; (-n) baino... -ago(a); zenbat eta... -ago(a) orduan/hainbat eta... -ago(a); ahalik eta... -en(a).

Kopurua: (-n) beste; adina; adinako; (-n) baino... gehiago; (-n) baino... gutxiago; zenbat eta gehiago/gutxiago orduan/hainbat eta... gehiago/gutxiago; ahalik eta gutxien/gehien.

.Ondorioa: hain, hainbeste, halako... ezen/non... bait/-n.

.Denborazkoak.

Lehenago: partizipioa + baino lehen, aurretik, orduko.

Ondoren: partizipioa + eta gero, ondoren, -takoan.

Berehala: partizipioa + bezain laster/azkar..., partizipioa eta berehala, -(e)neko.

Aldi berean: -(e)nean; -(e)n bitartean; partizipioa + bitartean; -(e)la(rik); -t(z)ean, -t(z)erakoan, -t(z)eaz bat(era), -t(z)earekin batera.

Maiztasuna: -(e)n bakoitzean, gehienetan, guztietan, aldiro, -(e)netan, -(e)nerako.

Abiaturua: -(e)netik, -(e)nez geroztik.

Xedea: -(e)n arte(an), partizipioa + arte(an).

.Moduzkoak.

Adizki jokatuekin: -(e)n bezala, -(e)n bezalako(a), -(e)n moduan, -(e)n modukoa(a), -(e)n eran, -(e)n neurrian, -(e)n heinean, -(e)nez, ba- ... bezala, -(e)naren arabera.

Adizki jokatu gabeekin: partizipioa + bezala, -t(z)eko moduan, partizipioa + ahala, ezin + partizipioa + ahala.

Modua adierazteko beste forma batzuk: zer egin ez dakiela dago, amaitu ezinik, ezin amaituz, arnas-estuka, esan duenaren arabera, zoro baten pare jarri zen, negar batean.

-Testu mailako loturak:

.Emendiozkoak: *ere, gainera, bestalde, behintzat, behinik behin, gutxienez...*

.Hautakariak: *bestela, gainerakoan, gainerantzean.*

.Aurkaritzakoak: *ordea, berriz, aldiz, aitzitik, (bien) bitartean, dena dela, dena den, hala (eta guztiz) ere...*

.Ondoriozkoak: *beraz, hortaz, orduan, honenbestez, horrenbestez, hala.*

.Kausazkoak: *izan ere, zeren, bada.*

2. Ortografiako edukiak (1. eranskineko 2.1.3. puntuaren garapena).

- 2.1. Idazkuntza sistema: alfabetoa.
- 2.2. Soinuak eta fonemak grafikoki adieraztea.
 - 2.2.1. Geminazioa zenbait izen berezitan: digramak <dd, ll, ts, tt, tx, tz>.
 - 2.2.2. <nb, np> (anbiguo, inpaktu).
- 2.3. Karaktereak beren itxura desberdinetan nola erabiltzen diren: letra larriak eta xeheak.
- 2.4. Ortografiako zeinuak.
 - 2.4.1. Harridura eta galdera markak perpaus bukaeran bakarrik.
 - 2.4.2. Gidoia noiz erabili hitz elkartuetan.
- 2.5. Silabaren egitura. Hitzak lerro bukaeran zatitzea.
- 2.6. Maileguak moldatzeko arau ortografikoak.
 - 2.6.1. Hitz hasieran: R-ren aurrean bokala (*arropa, errege, erloju*).
 - 2.6.2. Erdian: T epentetikoa (*bertso, Bartzelona, defentsa, dantza, poltsa, galtzerdi*).
 - 2.6.3. Bukaeran: -ción: -zio (*nozio*); -sión: -sio (*ilusio*); -ón: -oi (*balkoi*); -ado: -atu (*estatu*).
 - 2.6.4. Prozedura morfo-fonologikoak hitz elkartuak eratzean (*betile, artzain ...*), -a organikoa galtzea.

3. Eduki fonetiko eta fonologikoak (1. eranskinen 2.1.4. puntuaren garapena).

- 3.1. Bokalk soinuak eta fonemak. Euskaltzaindiaren gomendioak: Euskara batuko ahoskera zaindua (EBAZ).
 - 3.1.1. Diptongoak eta hiatuak.
- 3.2. Kontsonante soinu eta fonemak.
 - 3.2.1. Nola ahoskatu <g> maileguetan.
 - 3.2.2. Nola ahoskatu <j>.
 - 3.2.3. Nola ahoskatu <s, ts, z, tz, x, tx>.
- 3.3. Prozesu fonologikoak.

3.3.1. Bustidura: il[l], in[ñ].

3.3.2. Epentesia.

3.3.3. Ahostuntzea.

3.4. Fonetika sintagmatikoa: *ez naiz* [enaiz], *ez luke* [eluke], *ez zara* [etzara], *ez dut* [eztut].

3.5. Osagai lexiko bakartuen azentua.

3.5.1. Ondareko hitzak eta mailegu moldatuak.

3.6. Azentua eta azentugabetasuna: tonu ereduak sintagman.

3.6.1. Monosilaboak, izenordain posesiboak eta aditz konposatuak.